

editoriál

Milí čitatelia,

pred dvoma rokmi sme sa dostali do situácie, s ktorou nikto z nás nepočítal. Ja verím, že každé obdobie, či už je dobré alebo zlé, raz pominie. S týmto zlým vírusom sa budeme musieť asi naučiť žiť ako napríklad s chrípkou. Samozrejme, že všetko má svoje výhody aj nevýhody. Ja za seba poviem, že mne táto doba priniesla viac dobrého ako zlého, znie to asi smiešne, ale je to naozaj tak. Začala som sa venovať viac sebe či rodine, mala som oveľa viac času a objavila som mnoho iných záľub. Síce na druhej strane som trochu smutná, lebo poznám veľa ľudí, ktorí „bojovali“ a mali to viac než ťažké. Keď bolo 1.septembra, tak som sa nevedela dočkať, keď konečne prekročím bránu mojej vysnívanej strednej školy a spoznám nových spolužiakov. Prvé týždne a mesiace sme boli všetci nadšení, ale hlavne aj zvedaví a tešili sme sa, že sa môžeme venovať prezenčnej výučbe. Lenže situácia je nepredvídateľná, a tak triedy odchádzajú do karantén a škola býva niekedy poloprázdna. Jesenný čas sa nesie v znamení viacerých významných sviatkov. Dušičkové obdobie alebo inak povedané sviatok Všetkých svätých nás nachvíľu spomalí v našom pracovnom nasadení. Zaspomíname si na našich blízkych, zapálime im sviečku, pomodlíme sa za nich či navštívime ich na cintoríne. Možno sa zamyslíme aj nad pominulosťou života či rýchlosťou plynutia času. Vianoce, snáď najkrajší sviatok, keď akosi všetci „znežnieme“ a sme náchylní viac po-

môť. Milujem advent, zapalovanie sviečok, otváranie okienok každé ráno, písanie listov pre Ježiška, pečenie perníkov či pomoc pri varení štedrovečernej večere. Čas pokoja a zmierenia. A to nám prospieva!

Koľko rodín, kamarátov, párov je okolo nás rozhádaných a možno aj vy samy ste vo „vojne“ s niekým, na kom vám záleží. Nuž, doba akoby to ešte podporovala. Vyplavujú sa rôzne vášne a nenávisťné prejavy sa presúvajú z internetu do reálneho života. Vidíme drámu všade okolo seba a je veľmi ťažké upokojiť sa a naladiť sa na sviatky, ktoré sú symbolom nádeje, radosti a nových začiatkov. A nielen toho, ale aj lásky a rodinnej pohody. Možno prichádza čas, aby sme sa všetci zastavili a zamysleli sa. Treba myslieť aj na druhých, nielen na seba a zmierenie dať do popredia ako cieľ či zámer. Nežijme v sebe toľko negatívnej energie, ktorá nás oberá o vieru v ľudí i možnosť zmeny. Bezmocnosť a hnev sa premieňa na silu a pokoj. A čo viac si priať pred sviatkami? Snáď to zdravie, lebo je len jedno, nádej v lepšiu budúcnosť a vieru v to, že dobro medzi ľuďmi nevymizlo.

TIMEA